

Z pomocą Boga miłego,
W Trojcy Świętej Jedyne,
Każdy z serca gorącego
Chwal Boga wszechmogącego.

Chwal też Matkę Syna jego,
Będzie barzo wdzięczny tego;
Każdy według swej możności
Czyń posługę Jej Świętej Miłości.

Wielkie pomocy miewają
Ci, co jej Wianek mawiają,
Bo Wianek u Jej Miłości
Jest niewymownej ważności.

Ci, co go nabożnie mówią,
Częstokroć gniew Boży koją;
Bo Panna Syna ubłaga,
Gdzie by miał mścić, to wpomaga.

Jest to Wianek znamienity,
Z męki Jezusa uwity,
Kto go nabożnie wspomina,
Ubłaga jej miłego Syna.

Ten, co ji nabożnie mawia,
Z grzechów go Pan Bog wybawia,
Smutek od niego oddała,
Z trudnych rzeczy wyzwala.

Wiemy, bracia i też siostry,
Że cierniowy Wianek ostry,
Nosił go Pan na swej głowie,
Wtłoczyli mu go Żydowie.

Ale nasz Wianek Rożany
Wdzięczny jest u miłej Panny,
Bo woniej niepospolitej,
Z lilijej rajskej uwity.

Trzykroć pięćdziesiąt mawiajcie,
Pozdrowienie jej dawajcie:
"Zdrowa bądź, Panno Maryja,
Jezusowa Matko miła".

Przed każdym dziesiątkiem pacierz,
Każdy brat i siostra także,
Bo przez zapłaty nie będzie,
Z jej Synem krolować będzie.

Żywe i zmarłe wpisują,
Inszy za nie ofiarują;
Bracia, siostry za nie proszą,
Z grzechow i z mąk je podnoszą.

Miłościwe lato dano
I też odpusty przydano,
Aby tej Pannie służono
I jej pomocy wzywano.

Bo kto tej Pannie wiernie służy,
Nad tym czart nie będzie dłużej,
Bo go Panna w swojej mocy
Obroni we dnie i w nocy.

Bracia Wianka Rożanego,
Nauczaj jeden drugiego,
Bo kto go więcej nauczy,
Ten zbawiennej drogi uczy.

Ci, co mówią Wianek Pannie,
Barzo Chrystus łaskaw na nie,
Bo w tym Wianku miłej Panny
Są Pana Chrystusa rany.

Wszytka męka od początku
Jest w tym Wianku aż do szczytka,
Od jęcia aż do skonania
Nie miał Pan odpoczynienia.

Weźmiż każdy w swoją głowę
Najdroższą śmierć Jezusową,
Rozmyślając ją serdecznie
Będziem z nim krolować wiecznie.

Rozmiłujmyż się też Maryjej,
Pozdrawiając ją Wiankiem jej;
Przez to święte pozdrowienie
Otrzymamy wieczne zbawienie. Amen.